

ἡτον δίκαιον νὰ παραπονῆται [...] σκληρὸς κέρδος πλεονέκτης τῇ ἐπι⁴⁸ καλέσει εἰς τοῦτο τὸ σεβάσμιον Σύλλογον μήπως ἀπαιτεῖ καὶ τὴν διάνοιαν τῶν σοφῶν⁴⁹ τάτων καὶ δικαιοτάτων κυρίων κριτῶν ὡς λόγοι διὰ νὰ στεφανώσουν μὲ τὸ μεγα⁵⁰ λύτερον ἀμάρτημα τὴν ἀδικίαν ὅπου μὲ τὴν ἀτακτην ἀποῦσαν ἀπόφασιν καὶ⁵¹ ἐπακόλουθα αὐτῆς ἄττα ἐπεβουλεύθη νὰ ἀπωλέσῃ ἔναν δύστυχον πολίτην διὰ ὅλα⁵² τὰ συμφωνισμένα νόμιμα καὶ σωστὰ δίκαια ὅπου ὁ εὐγενῆς κύριος Πετζάλης καὶ τὸ ὅλο⁵³ ὡς ἄνωθεν μὲ τὴν ταπείνωσιν τῆς ἀμάθειάς του ἐπαρησίασε εὐλαβῶς ζητεῖ ἔνα⁵⁴ γιομάτον σπάτζο κυρώσεως ἥτοι λάουδο τῶν δύο κεφαλαίων τῆς σεβασμίας⁵⁵ ἀποφάσεως τοῦ εὐγενεστάτου Συλλόγου Πρεβέζης 8 Απριλίου τοῦ 1804 εἰς ὅσον [...]⁵⁶ ἔξαναπρετεστάροντες εἰς ὅσον μὲ [...]νόμον καὶ κοφορματζιόνες ὅπου μὲ πλα⁵⁷ στὸν τρόπον ἀποφάσισε καὶ εἰς τές ἔξιδες. ε'. "Οθεν ἡ ἄνωθεν εὐγενεία τους⁵⁸ καλῶς τὰ πάντα ἀκροασάμενοι καὶ βαθέως στοχαζόμενοι Χριστοῦ τὸ δνομα ἐπικα⁵⁹ λεσάμενοι, διμογνώμως ἀποφασίζοντες διορίζουν τὴν στερέωσιν τῆς σεβα⁶⁰ σμίας ἀποφάσεως τοῦ εὐγενοῦς Συλλόγου τῶν πέντε Πρεβέζης γεναμένης παρὸν τῶν⁶¹ μερῶν τὰς 8 Απριλίου 1804 ἀποβαίνοντα μόνον τὸ μέρος τοῦ δευτέρου κε⁶² φαλαίου εἰς ὅσον περιέχει, δηλαδὴ περὶ τῶν ρατατζιόνων εἰς τὸ κεφάλι⁶³ καὶ καπιταλίου τζικινίων σαράντα καὶ διάφορον τὸ ἀποτέλεσμα κυρώσει⁶⁴ καὶ πλεούσει ὁ ἄνω εἰρημένος Δῆμος τῆς Ἀντώναινας πρὸς τὸν κύριον Δημήτριον // φ. 9β⁶⁵ 'Αναγνώστη Τζιτζόνη ὅλον τὸ καπιτάλιον του τζικίνια σαράντα εἰς τὸ παρόν⁶⁶ καὶ εἶναι μελετημένα εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν καὶ διὰ τὰ διάφορα αὐτῶν⁶⁷ νὰ ἔχῃ χρέος καὶ ὑπόσχεσιν ὁ αὐτὸς Δῆμος τῆς Ἀντώναινας νὰ τὰ δίνῃ τοῦ⁶⁸ ρηθέντος Τζιτζόνη εἰς τόσες ράτες χωρὶς διάφορον πρὸς γρόσια διακόσια⁶⁹ τὸν κάθε χρόνον ἀρχοῦντος νὰ δίνῃ τὴν πρώτην ράτα ἀπὸ τὸν ἐρ⁷⁰ χόμενον χρόνον 1806 μέσα εἰς τὸν μῆνα Ιούνιον. Καὶ οὕτως νὰ ἔξακολουθῇ⁷¹ νὰ δίδῃ τές αὐτές ράτες ἀπὸ χρόνον εἰς χρόνον, ὡς εἴρητ(α)ι, ἔως τὴν τελεία⁷² ἀποπληρωμὴν εἰς τὸν αὐτὸν Τζιτζόνη μὲ δλες ἐκεῖνες τές ἄλλες περιλή⁷³ ψεις καὶ κοντετζιόνες ὅπου περιέχει ἡ ἄνω εἰρημένη ἀπόφασις. ε'.

Παναγιώτης Ζούλας, Βασιλᾶς Κριτῆς ἀναπλερωτῆς
 'Αναστάσης Γιωργογιάννης Κριτῆς
 'Αναστάσιος Βασιλᾶς Κριτῆς

10

**Ἐφεση -Αναπομπή της υποθέσεως προς κρίση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο
 (Αντίχρηση)**

1805 Ιουλίου α'

Οἱ εὐγενέστατοι κύριοι Ιωάννης Δεσύλας Πρόεδρος, Αναστάσιος Γιωργο-

γιάννης /² καὶ Ἀναστάσιος Βασιλᾶς Κριταὶ τούτου τοῦ Κριτηρίου τοῦ σεβασμίου Συλλόγου καὶ διὰ ἀνα /³ πληρωτὲς οἱ κύριοι Ἰωάννης Μοναστηριώτης καὶ Θεοδόσις Πετζάλης, προσκαθεξόμενοι /⁴ ἐπὶ κριτηρίῳ καὶ βήματι ἥκουσαν ἐκ τοῦ ἑνοῦ μέρους τοὺς ἀδικοκρισολογημένους /⁵ αὐταδέλφους Βασίλειον καὶ Ἀθανάσιον, υἱοὺς καὶ κληρονόμους τοῦ ποτὲ Ἰωάννη [[Μοναστηριώτη]] Μανιάκη, /⁶ οἱ ὅποιοι προτεστάρονται ἵσχυρῶς τὰς ἀπατηλὰς δημηγορίας καὶ ἐκθέσεις τοῦ κυρίου /⁷ Ἀναστασίου Μαυρογιάννη, ἐπιτρόπου τοῦ Φώτου Μαυρογιάννη, υἱοῦ καὶ κληρονόμου τοῦ ποτὲ /⁸ Ἰωάννου ἀντιδίκου τῶν ἄνωθεν ἀδελφῶν, οἵτινες ἀποδείξαντες τῆς δικαιοσύνης /⁹ τῶν εὐγενῶν Κριτῶν πόσον ἀδικη καὶ τερατώδης καὶ παρανομωτάτη ἐστάθη ἡ /¹⁰ νεοφανὴς ἀλλόκοτος διόριση τῶν εὐγενῶν κυρίων Κριτῶν τῆς πρώτης δικα /¹¹ νικῆς ἀγωγῆς γιναμένη μὲ τὴν ἀπόφασίν τους 23 Φεβρουαρίου ὕστερον ἀπερασμένου // φ. 10' α' /¹² μὲ τὴν ὅποιαν ἡλλοιώνοντο τὸ παράνομον γράμμα γόδεν γόδεν 18 Ιανουαρίου, /¹³ 1784 πρᾶξις κυρίου Παναγιώτη Ζούλα νοταρίου, ἐπρόσθεσαν ὅτι τὸ /¹⁴ ἀδικημένον μέρος νὰ ἔχῃ νὰ δικαιωθῇ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἄνωθεν /¹⁵ ἀποφάσεως καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ὁρθὲν ἀπαγορευμένου κοντράτου, /¹⁶ μὲ τὸ ὅποιον δὲ ἄνω εἰρημένος ποτὲ Ἰωάννης Μαυρογιάννης ἔλαβε εἰς ἐνέ /¹⁷ χυρὸν τὸ ἐλαιοστάσιον τῶν ὁρθέντων ἀδελφῶν διοὺ τὸ ἄνω εἰρημένον γράμ /¹⁸ μα ἔξεκαθαρίζει. Ζητοῦν οἱ αὐτοὶ ἀδελφοὶ τὴν ἡλλοίωσιν τῆς ὁρθείσης παρανόμου /¹⁹ διορίσεως τὸ ἀποτέλεσμα μὲ ἀνθρώπους τῆς πράξεως νὰ ἔξετιμωθοῦν οἱ χρον /²⁰ {ν}ικοὶ καρποὶ διοὺ δὲ Μαυρογιάννης ἔλαβε ἀπὸ τὲς ἐλίες τοῦ ὁρθέντος ὑπο /²¹ στατικοῦ νὰ πληρωθῇ αὐτὸς τὸ κρέδι τοῦτο γρόσια ἔξήντα τέσσερα μὲ τὴ διαφο /²² ράν τους ἄτε τὰ ἑκατὸν μὲ τὴν ὅποιαν ἐγνώρισεν καὶ ἔξετιμωσεν νὰ δι /²³ καιωθῇ [...] τὸ ἄλλο μέρος διοὺ ἐγνωρίστη ζημιωμένο διὰ ὅλην καὶ εἰς ὅλην /²⁴ καὶ ως περιέχει ἡ ἀναφορὰ τῶν ἄνωθεν ἀδελφῶν προσφερμένη 14 Μαΐου /²⁵ ὕστερον ἀπερασμένου καὶ εἰς τὲς ἔξοδες. Καὶ ἀπὸ ἄλλο τοῦ εὐγενοῦς κυρίου /²⁶ Γιαννοῦτζο Μαυρογιάννη, ἐπιτρόπου τοῦ ἄποντος κυρίου Φωτίου Μαυρογιάννη /²⁷ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, δὲ ὅποιος ζητεῖ διὰ ἔργον δικαιοσύνης τὴν στερέωσιν τῆς νομί /²⁸ μου καὶ δικαίας ἀποφάσεως τοῦ εὐγενοῦς Κριτηρίου τῆς πρώτης ἀγωγῆς σημειω /²⁹ μένη στὰς 29 Ιανουαρίου 1805 μὲ τὴν ἀναίρεσιν κατὰ παντὸς τῆς ἀδικωτάτης /³⁰ καὶ ἀξιοκατακρίτου γραφῆς εἰς τὰς 11 Μαΐου νῦν παρελθόντος τοῦ ἀντιδίκου Ἀθανασίου /³¹ Μανιάκη χωρὶς καμμίαν διάκρισιν καὶ ἐναντίον τοὺς ἴεροὺς νόμους προτεστάρον /³² τὰς ἵσχυρῶς τὴν δημηγορίαν καὶ ἐκθεσιν τοῦ ἄνωθεν ἀντιδίκου Μανιάκη /³³ καὶ εἰς τὲς ἔξοδες. "Οθεν οἱ ἄνωθεν εὐγενεῖς Κριταὶ καλῶς τὰ πάντα ἀκροασά /³⁴ μενοι καὶ βαθέως στοχαζόμενοι Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπικαλεσάμενοι ἀποφασί /³⁵ ζοντες διορίζουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῶν δύο μερῶν νὰ ξαναγυρίσουν ἐν πρό /³⁶ στινο εἰς τὸν πρῶτον φόρον τοῦ ἴεροῦ βήματος τούτης τῆς Πολιτείας εἰς τὸν ὅποιον /³⁷ νὰ φερ-

θοῦν νομίμως μὲ τὴν τάξιν καὶ ρίγολα, καθὼς ἀπαιτεῖ καὶ ὁρίζει / 38 μία τῶν μερῶν. ε'.

Άναστάσιος Γιωργογιάννης Κριτής

'Αναστάσιος Βασιλᾶς Κριτῆς

Ιωάννης Μοναστηριώτης Κριτής ἀναπληρωτής

11

Έφεση-επικύρωση της πρωτόδικης αποφάσεως (Διεκδίκηση προικών)

$\varphi = 10\beta$

ε'. 1805 Ιουλίου 12

Οι εὐγενέστατοι και σεβασμιώτατοι κύριοι Παναγιώτης Ζούλας Πρόεδρος,
'Αναστάσιος /² Γιωρ<γο>γιάννης και 'Αναστάσης Βασιλᾶς Κριταὶ τούτου τοῦ σε-
βασμίου Συλλόγου και διὰ /³ ἀναπληρωτὲς ὁ κὺρ Θεοδόσιος Πετζάλης και κὺρ
Κωνσταντῖνος ἰεροδιάκος, καθή /⁴ μενοι ἐπὶ κριτηρίῳ και βήματι, ἤκουσαν ἀπὸ
ἔνα μέρος τὸν εὐγενῆ κύριον Γεώρ /⁵ γιον Βασιλᾶ, διαφεντευτὴν και ἐπίτροπον τοῦ
κυρίου 'Ιωάννου 'Αλτάνη, ὁ ὅποιος /⁶ ἐπίτροπος ἐπειδὴ ἀπόδειξε τῆς δικαιοσύνης
τῶν εὐγενῶν κριτῶν ὅτι τόσον /⁷ ὅλα τὰ πράγματα κινητὰ προικὸς τῆς ποτὲ
Λάμπρως, συμβίας τοῦ ἄνωθεν 'Αλτάνη /⁸ και θυγατρὸς τοῦ Εὐσταθίου Μαυ-
ρογιάννη και κυρίας 'Αναστασίας, κατὰ τὸ λεγάτο /⁹ χαρτὶ τῆς ἄνωθεν ποτὲ
Λάμπρως ὅσον ἄλλα πολλὰ εἰς δίκαιον τοῦ αὐτοῦ 'Αλτάνη /¹⁰ σημειωμένα εἰς τὸν
κατάλογον νούμερο 7 εὑρίσκονται μέσα εἰς τὴν οἰκίαν /¹¹ τοῦ ἄνωθεν Μαυρογιάν-
νη μὲ τὸ ὁ 'Αλτάνης μὲ τὴν συμβίαν του ἑκατοικοῦσαν /¹² και συνέζωναν μὲ τὰ
πεθερικά του και εἰς καιρὸν τοῦ θανάτου τῆς ἄνω εἰρημένης /¹³ συμβίας 'Αλτάνη
αὐτοὶ εὑρίσκοταν εἰς Κορφούς, ώς και τὴν σήμερον εὑρίσκεται /¹⁴ κρατώντα
ἐργαστήριον, εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ ὅποίου εὑρίσκοντες εὐκαιρία /¹⁵ τὰ ἄνωθεν
πεθερικά του ἐπουλοῦσαν και ἔκρυψαν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολλὰ /¹⁶ βασανισμένου
'Αλτάνη τόσον ἀπὸ ἐκεῖνα προικὸς τῆς θυγατρός τους ὅσον και ἀπὸ /¹⁷ ἄλλα τοῦ
'Αλτάνη γαμβροῦ τους διὰ τὰ ὅποια (φεῦ) και τὸν φυλάκωσαν και ἔπειτα /¹⁸ ἀπὸ
ἔρευναν ὅποὺ ὁ 'Αλτάνης ἔκαμε, ἔφερεν εἰς φῶς τῆς δικαιοσύνης τὴν /¹⁹ ἀδικίαν
ὅποὺ ἔλαβε ἀπὸ τὰ ἄνωθεν πεθερικά του ἀποδείχνοντας αὐτοὺς /²⁰ διὰ ἐπιόρκους,
ώς ἡ δικαιοσύνη τῶν εὐγενῶν κριτῶν σαφέστερα ἐπληροφορήθη, /²¹ διὰ τὴν ὅποιαν
ἀδικίαν ὁ βασανισμένος 'Αλτάνης ἐλαραπονέθη εἰς τὸ Κριτήριον /²² τῆς πρώτης
δικανικῆς ἀγωγῆς Πρεβέζης μὲ τὴν εἰρημένην ἀναφοράν του 18 /²³ 'Ιουνίου 1803
τὴν ὅποιαν οἱ εὐγενεῖς Κριτὲς τοῦ αὐτοῦ Κριτηρίου ἔπειτα ὅποὺ ἐ /²⁴ γνώρισαν
ἐπιόρκους τὸν Μαυρογιάννη και συνβίαν του ἔπρεπε μὲ τὴν ἀπόφασίν τους /²⁵ 13
Αὔγουστου 1803 νὰ κυρώσουν τὴν ἄνω εἰρημένην ἀναφοράν 'Αλτάνη ώς εἰς αὐτὴν /